

פתקים עליהם, והקדוש ברוך
הוא מוציא פתקי היסורים
שפלו ישראל על כל הארץ
וחטא, ונמחו כל החטאיהם, ולא
עשה להם ותורנות כלל. אז פחש
בחו וחילו של סמא"ל ולא יכול
להם, ויעבר מהעולם הוא וכל
אזריו וכל העם. זהו שפטוב
ואתה אל תירא עבדי יעקב וגוי,
בגלו זה ויפרתק למשפט ונקה
לא אנקה.

ורוד המלך אמר, (קהלים יא) כי הנה
הראשים ידרכו נקשת כוננו וגוי.
ואף על גב שפסקוק זה הרי
פרשוה, על שבנה ריוואה
הממנים של חזקה נאמר. אבל
פסקוק זה על סמא"ל וסייעתו גם
כך נאמר, שפל מעשי ועוצתיו
הם על ישראל. בכל ובכלם אותו
דרך ממש נקטו, והרי נתבאר
שהBOR רע עש. אמרו, עמל"ק
- ע"ם ל"ק, עם שהלכה אותם
כנחיש שפה בזבוב. הרי אנו
יותר. בל"ק - ב"א ל"ק, בא מי
שלקה אותם ברכזנו. בלע"ם -
ב"ל ע"ם, אין עם ואין רועה. שם
שלנו גורם להשמידם ולעקר
אותם מן העולם.

והקדוש ברוך הוא חשב בגון
אחר את שמותיהם. בבלק ב"ל,
בכלם ב"ל - הרי בלב"ל. איזה
אותיות נשארו? עמ"ק. בלבול
עמק מחשבם שלא ישלו
בعالם ולא ישארו בعالם.

אמר רבי שמואן, אלעזר, יפה
אמרת, אבל בלק תפח רוחו
בגיהנם, ובכלם ישתחוו שם
עצמאותו ורוחו. וכך הוא עצה
רעה לקחו על הפטرون, על הפה
הזה, שחשבו לעקר את הפה הזה,
וחשבו לסלקה לצד רע בפה
ובמעשה.

בך אתה לדינא, אתה סמא"ל, בכמה פתקין
עליך. וקודשא בריך הוא אפיק פתקין
דיסורין, דסבלו ישראל על כל חובה וחווא,
ונמוחו כל חוכין, ולא עבד לוון וווערנונטא
כלל. פדין תשש כחיה וחייב דסמא"ל, ולא
יכיל לוון. ויתבער מעולם, הוא, וכל סטרוי,
ובכל עמיין. קרא הוא דכתיב, ואתה אל תירא
עבדי יעקב וגוי, בגין לך ויפרתק למשפט
ונקה לא אנקה.

זדור מלכא אמר, (קהלים יא) כי הנה בראשיהם
ידרכו נקשת כוננו וגוי. ואף על גב דהאי
קרא הוא אוקמונה, על שבנה ריוואה ממנן
דחזקיה אמר, אבל hei קרא על סמא"ל
וסייעתיה אויף כי אמר, דכל עבדיו ועיטוי
על ישראל נינחו. בליך ובכלם ההוא ארוח
מממש נקטו, והוא אמר דחברוא בישא עבדו.
אמרו, עמל"ק: ע"ם ל"ק, עמא דליך לוון,
בחל"ק: ב"א ל"ק. אתה מאן דליך לוון.
בחויא דמחי בזנבא דיליה, הא אנן יתיר.
בל"ק: ב"א ל"ק. אתה מאן דליך לוון.
ברעותיה. בלע"ם: ב"ל ע"ם, לית עמא, וליית
רעיא. שמא דילן גרים לשיצאה לוון ולא עקר
لهו מעולם.

וקודשא בריך הוא חשב בגונא אחרא
שמיהון, בבלק ב"ל, בבלם ב"ל,
הא בלב"ל. מה אתה אשתארו עמ"ק, בלבול
עמק א דמחשה דלהון, דלא ישלטן בעולם,
ולא ישתארון בעולם.

אמר רבי שמואן, אלעזר, יאות אמרת, אבל
בלק, תפח רוחיה בגיהנם. ובכלם
ישתחוו פון גרמוני ורוחיה. והכבי היא עיטה
בישא נטלו על פטרונא. על hei כה, דחשיבו
לא עקרא להאי כה, וחשיבו לסתרא בישא
לסלקה ליה בפומה ובעובדא.